

Tinning (VS):

Jeg er ikke sikker på, VS kunne have fundet på at fremsætte dette forslag. Af en eller anden grund har man jo sat en aldersgrænse, så det kun er dem under 25 år, som skal have ret til revalidering. Det forekommer mig at være en helt uforståelig og uhensigtsmæssig begrænsning. Vi ville selvfølgelig være gået langt videre straks og med det samme.

Bortset fra aldersgrænsen på 25 år, som er lidt pudsigt, ligger der en slags automatik, som siger, at de i hvert fald skal have et revalideringstilbud. Det er egentlig også lidt pudsigt i forhold til måden, som bilstandsloven i øvrigt er indrettet på, men alligevel kan vi godt støtte det.

Socialpolitisk nytænkning er jo også os, og det, det i virkeligheden drejer sig om, er at gå ind og sige: der er nogle folk, som falder igennem systemet. Det, vi snakker om, er nogle folk, som det eksisterende system simpelt hen ikke kan hjælpe. Det er kendsgerningen. Man kan så sige, at det er der ikke noget at gøre ved, eller også kan man forsøge at gøre et eller andet. Vi vælger at gøre det sidste.

Derudover er lovforslaget selvfølgelig interessant ved, at det faktisk er en – ganske vist meget kringlet – måde, hvorpå man kan afhjælpe sultecirkulærets virkninger. Det synes jeg er udmærket. Det er klart, at de unge, som ikke har et hidtidigt selvstændigt levestandardniveau, og som derfor får udmålt hjælpen efter særlige regler osv., også vil, for så vidt de er enlige forsørgere under 25 år, komme ind og få en revalidering. Det synes jeg er helt, helt fint, det kan vi overhovedet ikke have noget imod.

Vi håber, vi under udvalgsarbejdet – det kan måske blive svært at nå det – kan få overbevist også de radikale om fortræffelighederne ved dette forslag. Så må vi jo leve med, at fremskridtspartiet er imod det.

Erik B. Smith (S):

Jeg må nok en gang konstatere, at der er et flertal for principperne, men vel næppe for fremgangsmåden, hvis jeg skal tage bemærkningerne for deres fulde pålydende. Det er måske et spørgsmål, om jeg skal det, for det fremgik faktisk af nogle af ordførertalerne, at man ikke helt havde forstået forslaget. Således sagde fru Hanne Severinsen,

at man gjorde samtlige enlige forsørgere til sociale tilfælde. Det er jo ikke rigtigt, forudsætningen er naturligvis, at man allerede er omfattet af bilstandslovens § 37, stk. 1, så de er sådan set allerede sociale tilfælde.

Jeg kan bekræfte det, når ministeren siger, at det er i strid med de principper, bilstandsloven i øvrigt giver udtryk for. Det er rigtigt, men det er altså erfaringerne, der har sagt os, at vi må gå et skridt videre.

Det er derimod ikke rigtigt, når ministeren rejser det som et særligt problem: hvad nu, hvis de slet ikke ønsker at få sådan et § 42-tilbud? Ja, så lader de selvfølgelig være. Anderledes er det ikke. Jeg ved ikke, hvordan ministeren havde forestillet sig, at det spørgsmål skulle have været besvaret ellers. Det er et tilbud, naturligvis, men det er en pligt for socialudvalget at give det tilbud, og det er det, der er det afgørende.

Jeg synes, det er udmærket, at ministeren vil overbejde at ændre sit cirkulære, så man særlig peger på de unge enlige forsørgere, men det er – det er derfor, vi har fremsat forslaget – efter vores opfattelse ikke tilstrækkeligt. Det er muligt, at vi må blive nøjsomme, når vi nærmer os sommerferien, men vi håber det ærligt talt ikke.

Jeg vil gerne sige til fru Merete Aarup om mødrehjælpens fortræffelighed, at problemet er jo, at vi har set eksempler på kommuner, der instruerer medarbejderne om, at når de i øvrigt ikke har tid, kan de henvise de pågældende til den private mødrehjælp. Det er pinligt og beklageligt. Så er det ikke et supplement, så er det et alternativ, og det er meget mere betænkeligt.

Jeg vil gerne sige om den kritik, der er gået på aldersgrænsen på 25 år, at vi forestiller os jo ikke, at den øvrige formulering i § 42 skal ophæves, og det vil sige, at disse muligheder stadig væk er der også for gruppen over 25 år.

Vi håber, at vi gennem udvalgsarbejdet kan komme igennem med et rimelig fornuftigt forslag.

Til slut til hr. Tinning. Socialdemokratiet ønskede jo ikke, at det såkaldte sultecirkulære skulle ophøjes til lov – det var det, der skete – så hvis vi som en sekundær, positiv virkning kan få udhulet den bestemmelse i bilstandsloven, så er der heller ingen protester fra socialdemokratiets side.